

A genfi ifjúsági világkongresszus

A Népszövetség kezdeményezésére 1936 augusztus 31-től szeptember 7-ig Genfben összegyűl az ifjúság világkongresszusa. Sok száz, talán sok ezer delegátus képviseli majd az ifjúságot a világ minden részéből. Világnézeti különbség nélkül, de a béke és a nemzetközi együttműködés jelszavai alatt ünnepélyes nagy manifesztációja lesz ez az élniakaró ifjúságnak.

A kongresszus három főtárgya: A népek és a népszövetség. A világ gazdasági és szociális organizálódása (szervezése). A béke vallási, filozófiai alapjai. Ezen főtárgyak keretében szó lesz az ifjúság állásfoglalásáról a kölcsönös biztonság, a fegyverkezés, a munkanélküliség,

a nemzetközi felelősség kérdéseiben. Mindezen kérdésekben közös, határozott állásfoglalást akarelérni a világkongresszus.

Az egész világ kultúrállamaiból készül az ifjúság a nagy találkozásra. Számos delegátus képviseli majd Franciaországot, Angliát, Németországot (ez utóbbit a Hitler-Jugend 30 delegátusa), Amerikát, Kínát, Japánt, Csehszlovákiát és Jugoszláviát. Ennek a kongresszusnak a béke és a demokrácia eszméjét nagy lépéssel kell előrevinnie. „Az ifjúság létkérdése a béke. Minden különbözőségeen felül, egyformán ér bennünket a halál, amit a háború hoz magával. Valószínűleg meg tehát az élők egységét, nehogy mint holtak egyesüljünk.”

A jövő frontharcosok szövetsége

A gondolat egy princetoni (USA) diáké. Az Egyesült államokban ugyanis a világháborúban résztvevő frontharcosok bizonyos beneficiumokat, úgynevezett „bonus”-okat kaptak az államtól, az aranycsillagos anyák (Gold Star Mothers” pedig, akiknek fiai a világháborúban hősi halált haltak, kedvezményes utazást tehettek annak idején Franciaországba, fiaik sírjának meglátogatására. Az állam tehát gondoskodik a rokkantakról és a hősi halottak hozzátartozóiról. Ez adta a gondolatot egy Gorin nevű princetoni diáknak, hogy megalakítsa a „jövő frontharcosok”, vagy a „jövő háború veteránjai”-nak szövetségét, amelynek már pár ezer diák a tagja. Követelik, hogy minden megrokknandó, vagy hősi halált halandó ifjúnak adjon az állam 1000 dolláros bonust, azzal a megokolással, hogy hogy a jövő háború ezen veteránjai valószínűleg meg lesznek fosztva a bonustól, azon egyszerű okból, hogy holtan maradnak a háborúban. A nők is megalakították a „jövő hősi halottak anyái” szövetségét és azt követelik, hogy már

most tegyék nekik lehetővé azt, hogy Franciaországban, vagy egyebütt meglátogassák hősi sírját jövőendő gyermekeiknek, akik a következő háborúban fognak „dicső” halált halni.

A new-yorki „Nation” írja erről a mozgalomról: „Miért ne élveznék egy kicsit az életet azok az ifjak, akiket — anélkül, hogy megkérdeznék őket — egy szép napon elküldenek Franciaországba, vagy Mandzsúriába dicső halált halni, még mielőtt haslővést kapnának, szemük világát vagy fellábkukat otthagynák? És ugyanígy azok a nők, akik az államnak ágyútöltelékot hoznak a világra, miért ne zarándokolhatnának el már most Európába vagy Ázsiába — még mielőtt gyászfátyolt ölteni büszkéik lehetnének? A kormánynak rögtön ki kellene fizetni a hősi halált halandóknak vagy a megrokknandóknak fejenként 1000 dollárt. Hiszen államunk a következő költségvetési évben 1200 millió dollárt fog fegyverkezésre költeni, ami biztos garancia a hősi halottak közeledő kurzusának.

mert egyazon légkörben jelenítik meg alakjait. Az ember szinte azt érzi, a szereplők valamennyien rokonok, annyira kiütközik rajtuk az egyféle eredet sajátos jellegzetessége. Az osztály képe ez rajtuk. Kitűnő érzéssel ismeri fel Zsolt, milyen környezetben lehet hitelt érdemlően ábrázolni a kispolgárt. Legtöbb elbeszélésében a történet színhelye: a család. Zsolt történetei a családban születnek, onnan fejlődnek ki társadalmi síkra. A család szociológiai értelemben szerepel, mint olyan alapvető életközösség, amelyikre visszahat a társadalmi és gazdasági berendezkedés minden jelensége. A társadalmi megbetegedések, mint a

munkanélküliség (*Az igazi szerelem; Ezüst cigarettatárca*), vagy az erkölcsi züllés (*Angella; Világvége*) romboló hatását a társadalmi organizmus legérzékenyebb és legföltettebb pontján mutatja ki, mintegy bizonyítva ezzel az egész életberendezés immár menthetetlen károságát. Ilyképpen Zsolt problémái társadalmiak és írói szándéka határozottan programmatikus anélkül, hogy mondanivalói tendenciózusakká válnának. Témáinak irodalmi feldolgozása éppen ebben a nemben mintaszerűen kifogástalan. Alakjai életteljesek és történeteit a valóság levegője járja át.

ROMAIN ROLLAND:

A béke halálhozó a fasizmusra!

Új nemzedékünk szellemét, törekvéseinek irányát érintő levelek, könyvek, folyóiratok, cserepéldányok, ismertetésre vagy leközlésre szánt munkák Subotica, Poštanski fah 88 küldendők.

Felkérjük munkatársainkat, hogy kézírataikat legkésőbb lapzártáig, minden hónap elsejéig szíveskedjenek beküldeni.

A cikkek lehetőleg a papír egyik oldalára íródjanak.